ಶ್ರೀ ಮೊದಲಕಲ್ಲು ಶೇಷದಾಸರ ವಾರದ ಸುಳಾದಿಗಳು.

ಆದಿವಾರದ ಸುಳಾದಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಆಲಿಸಿ ಕೇಳುವದು ಆದರದಿಂದಲಿ ।
ಶ್ರೀ ಲಕುಮೀಶನ ಭಕುತರೆಲ್ಲ ।
ಕಾಲದೇಶ ವ್ಯಾಪ್ತಿಳಿಸಿಪಳಿಗಾದರೂ।
ಶೀಲ ಮೂರುತಿಯಿಂದ ಸುಖವೆಂಬೊದೊ।
ಕೇಳಿಬಲ್ಲದ್ದೆ ಸರಿ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಮುಖದಿಂದ ।
ಆಲೋಚನೆ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಣಿಸಿ ಗುಣಿಸು ।
ಮೂಲಜೀವರ ಸುಖಕೆ ಶ್ರೀಪತಿ ಆದಬಳಿಕ ।
ಹಲವು ಬಗೆಯಲಿ ಹರಿಯ ಸಂಪಾದಿಸು ।
ಇಳೆಯೊಳು ವಾಜಿಪೇಯ ಪೌಂಡರೀಕಾದಿಯಜ್ಞ ।
ನಿರ್ಮಲವಾದ ಧ್ಯಾನ ಜಪ ನೇಮವೊ ।
ಜಾಲನಕ್ಷತ್ರ ಸಂಖ್ಯಮೀರಿದ ಮಹಾದಾನಾ ।
ಕಾಲೋಚಿತವಾದ ಕರ್ಮಧ್ಯಾನ ಮೌನ ।
ಜ್ವಾಲವಾದ ಕ್ರೂರ ತಪ ಹೋಮ ಸುರರರ್ಚನ ।
ಸ್ಥೂಲ ಕರ್ಮಾಭಿಜಾತ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ।
ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತಿ ಸ್ಥಾನ ವೈದಿದನಂತರ ।
ಇಳಿಯಬೇಕೋ ಧರೆಗೆ ಭೂಯೊ ಭೂಯೊ ।
ಒಲಿಯನು ಇದಕ್ಕ ಜಲಜಾಯತೇಕ್ಷಣ ।
ಒಲಿಸಬೇಕೆಂಬೋದು ಮನದಲ್ಲಿತ್ತೆ ।
ಪೇಳಿದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಮಾಡದಲೆ ।
ಸುಲಭವಾದ ಪಥ ಪಿಡಿಯೋ ಬೇಗ ।
ನೀಲಾಂಬುದಶ್ಯಾಮ ಗುರುವಿಜಯವಿಠಲರೇಯ ।
ಪಾಲಿಸುವನು ಇದಕೆ ಶ್ರುತಿಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ ||೧||

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಪ್ರವರ್ತಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಅಭಿದಾನದಿ ಕರ್ಮ |
ದ್ವಿವಿಧವಾಗಿ ಉಂಟು ತಿಳಿವದು ಚನ್ನಾಗಿ |
ಪ್ರವರ್ತಿ ಕರ್ಮವನು ಸ್ವಪ್ನದಿ ಕಾಮಿಸದೆ |
ನಿವೃತ್ತಿ ಕರ್ಮದಲಿ ರತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ |
ದೇವ ಎನ್ನೊಳಗಿದ್ದು ಕಾಲ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ |
ಆವಾವದು ಮಾಳ್ಪ ಮಾಡುವೆನದರಂತೆ |
ಆವ ಮಾಡಿಸದಿರಲು ನಾನ್ಯಾತಕೆ ಸಲ್ಲೆ |
ಕಾವ ಕೊಲ್ಲುವ ತಾನೆ ಅನ್ಯರು ಎನಗಿಲ್ಲ |
ಸರ್ವಾಧಿಷ್ಠಾನದಲಿ ಹರಿಯೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇದ್ದು |
ಶರ್ವಾದಿಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರವ ಗೈಸಿ |
ನಿರ್ವಾಹಕ ನಾಹ ಸ್ವತಂತ್ರ ತಾನಾಗಿ |
ಓರ್ವನಾದರೂ ಶ್ವಾಸ ಬಿಡುವ ಸೇದಿಕೊಂಬ |
ಗರ್ವಿಗಳಿಲ್ಲವೊ ಈ ಪೃಥ್ವಿ ಮಧ್ಯ |
ಈವಿಧದಲಿ ತಿಳಿದುಜೀವರ ಲಕ್ಷಣ |
ಸಾವಧಾನದಿ ಗುಣಿಸು ಹರಿಕರ್ತೃತ್ವವನು |
ದೇವ ದೇವ ಬಿಂಬ ಜೀವನೆ ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬ |
ಭಾವ ಕೆಡದಂತೆ ಯೋಚಿಸು ಸರ್ವತ್ರ |
ಜೀವ ಭಿನ್ನ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ |
ಸೇವಕರಭಿಮಾನ ಎಂದೆಂದಿಗೆ ಬಿಡನು || ೨ ||

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ :—

ತನುವಿನೊಳಗೆ ಹೊರಗೆ ವಿಭಕ್ತ ಅವಿಭಕ್ತ |
ಅಣುಮಹದ್ರೂಪದಿ ಹರಿವಾಸವಕ್ಕು |
ವನಜ ಜಾಂಡಾಧಾರವಾಗಿಪ್ಪ ರೂಪವನ್ನು |
ಮನುಜರ ದೇಹಾಶ್ರಯವಾಗಿಪ್ಪದೋ |

ನೀನೊಲಿದು ಕೇಳುವದು ಇದನೇವೆ ಅವಿಭಕ್ತ |
ಘನರೂಪವೆಂಬೋರು ಜ್ಞಾನಿಗಳು |
ಮುನಿಗಳ ಮತವಿದು ಸಂದೇಹ ಬಡಸಲ್ಲ |
ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸು ಈಶಾನ್ಯಾಭಿದನ ವ |
ದನದ ಮೇಲೆ ವದನ ಶ್ರೋತ್ರದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೋತ್ರ ನ |
ಯನದ ಮೇಲೆ ನಯನ ಈ ಕ್ರಮದಿಂದಲಿ |
ತನು ಸಮಸ್ತದಲ್ಲಿ ಹರಿ ತನ್ನ ಅಂಗದಿಂದ |
ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆಶ್ರಯವಾಗಿಪ್ಪ |
ಕ್ಷೋಣಿ ಒಳಗೆ ಈ ರೂಪ ಅನಪೇಕ್ಷದಿಂದ |
ತನುವು ನಿಲ್ಲದಯ್ಯಾ ವಿಧಿಗಾದರೂ |
ಇನಿತು ಸೊಬಗು ಪರಿಜ್ಞಾನ ರಹಿತರಾಗಿ |
ವನಜ ಭವಾಂಡ ದಾನವಿತ್ತರೂನು |
ವನಜನಾಭನೊಮ್ಮೆ ದೃಷ್ಟಿಲಿ ನೋಡನಯ್ಯ |
ಅನುಮಾನ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಶೃತ್ಯುಕ್ತವೊ |
ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಇದು ಸ್ಮರಿಸಿದ ಜನರಿಗೆ |
ಜನುಮ ಜನುಮದ ಪಾಪ ಪ್ರಶಾಂತವೋ |
ಬಿನಗು ವೈಲಿಗೆ ಉಂಟೆ ಸ್ಪೃಷ್ಟಾಸ್ಪೃಷ್ಟದಿಂದ |
ಅನುದಿನ ಪವಿತ್ರನು ಅಕೃತದಿಂದ |
ಋಣತ್ರಯದಿಂದಲಿ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಸತತ |
ದನುಜಾರಿ ಪುರವನೆ ಐದವರೋ ಮಲಿನ |
ಮನುಜರ ಮನಸಿಗೆ ತೋರನೊಮ್ಮೆ |
ನೀನೇ ಗತಿ ಎಂದು ನಂಬಿದವರ |
ಮನಕೆ ಪೊಳೆವನು ಬಿಡದೆ ಮಾತರಿಶ್ವನ ದಯದಿ |
ಮನುಜಾ ತಿಳಿ ಇದನೆ ಭಕುತಿಯಿಂದ |
ಗುಣಗಣ ಪೂರ್ಣ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯ |
ಜನನ ಮರಣಗಳಿಂದ ದೂರ ಮಾಳ್ಪ || ೩ ||

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಈ ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ದೇಹಧಾರಿಯ ರೂಪವ ||
ಸಾರಿ ಸಾರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸು ಗುಪ್ತದಿ |
ಶಾರೀರ ಉಪಯೋಗವಾದ ವಿಷಯ ಜಾಲ ||
ಹರಿಗೆ ಷೋಡಶ ಉಪಚಾರವೆಂದೆನ್ನು |
ಆರಾರು ಮಾಡುವ ವಂದನ ನಿಂದೆಯು |
ಶ್ರೀರಮಣನಿಗಿದು ಬಲು ಸ್ತೋತ್ರವೆಂದೆನ್ನು ||
ದಾರಾ ಪುತ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಬಂಧು ವರ್ಗ |
ಪರಿಚಾರಕರೆನ್ನು ಘನಮಹಾಮಹಿಮಂಗೆ |
ಮೆರೆವದೆಲ್ಲವು ಹರಿ ಮೆರೆವುದೆಂದೆನ್ನು |
ನಿರುತದಲಿ ಇದು ಮರೆಯದೆ ಮನದೊಳು |
ಕರಚರಣಾದಿ ಯಾವದ್ದವಯವ ಚೇಷ್ಟಿಯ |
ಗುರುಮುಖದಲಿ ತಿಳಿದು ಯಜ್ಞ ಕ್ರಮದಿಂದ |
ನೀರಜನಾಭನಿಗರ್ಪಿಸು ಅವದಾನ ಪೂರ್ವಕ |
ಮಾರಜನಕ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ |
ಕರವ ಪಿಡಿವನು ಇದನೇವೆ ಕೈಕೊಂಡು || ೪ ||

ಆದಿತಾಳ

ಬೊಮ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿದ್ದ ಸ್ಥೂಲವಾದ ವಸ್ತುಗಳು |
ನಿಮ್ನವಾಗಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಉಂಟು ಕೇಳು ||
ಈ ಮಹಾಲಕ್ಷಣದಿಂದಲೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ವೆಂದು |
ಸಸ್ಮಾನ್ಯವಾಗಿಪ್ಪದೊ ಜಡಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ |
ಈ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ನನ್ನು ಭಜಿಸಿ |
ಜನ್ಮವ ನೀಗುವದು ಅನ್ಯವಧಾನದಿಂದ ವೈ |
ಷಮ್ಯರಹಿತ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ |
ಸಮ್ಮುಖನಾಗುವನು ಈ ಪರಿ ತಿಳಿದರೆ || ೫ ||

ಜತೆ

ಸಕಲ ಸಾಧನ ಮಧ್ಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವೆನಿಪುದು |
ನಖಶಿಖ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲ ವೊಲಿವ ||

✻ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತವು ✻

೨ ಸೋಮವಾರದ ಸುಳಾದಿ :-

ಧ್ರುವತಾಳ

ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆನಗೆ ನಿಖಿಳ ಸೌಭಾಗ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಶುಭದಿನ ವೆನಿಸದು |
ನಿನ್ನ ಕಂಡದ್ದೆ ಪರಮ ಮಂಗಳವೊ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಘನ್ನ ಯಶಸ್ಸು ಎನಗೆ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ದೇಹ ಪುಷ್ಟತ್ವ ಎನಗೆ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೇ ನಿಶ್ಚಿಂತವೊ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಎನಗೆ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಆರೋಗ್ಯವು |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಗಂಗಾದಿಸ್ನಾನ ಎನಗೆ |
ನಿನ್ನ ಕಂಡದ್ದನೇಕ ಜಪತಪ ಹೋಮವೊ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಅಪರಿಮಿತ ಅನ್ನದಾನ |
ನಿನ್ನ ಕಂಡದ್ದನೇಕ ಕೃತು ವಿಶೇಷ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಷೋಡಶ ಮಹಾದಾನ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೇ ಸಕಲ ವೃತವೋ |
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ತೇಜಸ್ಸು ಎನಗದು |

ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಶೌರ್ಯ ಧೈರ್ಯ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಇಹ ಪರ ಸೌಖ್ಯವೆಲ್ಲ ।
ನಿನ್ನ ಕಂಡದ್ದು ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿಜಾವಿದು ।
ಅನ್ಯಥ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಪಾದವೇ ಸಾಕ್ಷಿ ।
ಪನ್ನಂಗಶಯನ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಇಷ್ಟ ಎನಗೆ ||೧||

ಮಟ್ಟತಾಳ

ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ದಿನ ಅಶುಭ ದುರ್ದಿನ
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಜ್ಞಾನ ಅಡವಿಯ ರೋದನ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಭಕುತಿ ರೋಗಿಷ್ಟನ ಶಕುತಿ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ವೈರಾಗ್ಯ ದಾರಿದ್ರನ ಭಾಗ್ಯ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಸುಖ ತ್ರೈತಾಪದ ದುಃಖ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಸ್ನಾನ ಬಧಿರ ಕೇಳುವ ಗಾನ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಜಪ ಚಂಡಾರ್ಕನ ತಾಪ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ತಪ ನಿರ್ಗತ ಪ್ರತಾಪ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಆಚಾರ ಭಾಧಿಪಗ್ರಹಚಾರ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ನರ ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟ ವಾನರ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಕರ್ಮ ಅರಿಯದಿಪ್ಪ ಮರ್ಮ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಪುಣ್ಯ ಗತವಾದ ಧಾನ್ಯ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಯಾತ್ರ ಅಂಧಕನ ನೇತ್ರ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದ ಪಾತ್ರ ಕಾಣದಿಪ್ಪ ನೇತ್ರ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಣದೆ ಬರಿದೆ ಪರಿ ಪರಿ ಸಾಧನ ।
ಅನಂತ ಮಾಡಿದರೂ ಅವಗಿಲ್ಲ ಸುಖಸ್ಪರ್ಶ ।
ಚಿನ್ಮಯ ಮೂರ್ತಿ ಗುರು ವಿಜಯಠ್ಠಲರೇಯ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕವೊ || || ೨ ||

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಿನ್ನ ಕಂಡವ ಸಕಲ ಸಾಧನ ಮಾಡಿದವ ।
ನಿನ್ನ ಕಂಡವನೇ ನಿರ್ಮಲನೋ ।
ನಿನ್ನ ಕಂಡವಗುಂಟೆ ಕಲಿಕೃತ ಅಘವಿನ್ನು ।
ನಿನ್ನ ಕಂಡವನೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ।
ನಿನ್ನ ಕಂಡವರಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸುರರು ಉಂಟು ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವ ದೇಹ ಸುಕ್ಷೇತ್ರವೊ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವ ತನುವು ಪಾವನ ವೆನಿಪುದು ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ವಿಮಲ ಕೀರ್ತಿ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವ ನರಗೆ ನರಕದ ಭಯವುಂಟೆ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೇ ಮಾನ್ಯತೆಯೊ ।
ಉನ್ನತ-ಮಹಿಮ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೇ ನಿಖಿಳ ಸ ಸುಖವೊ ||೩||

ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣದೆ ಧನ್ಯನಾಗೇನೆಂಬೋದು ।
ಖಿನ್ನ ಮಾತಲ್ಲದೆ ಸಮ್ಮತ ವಲ್ಲವು ।
ಉನ್ನತ ಗುಣನಾರಿ ಪತಿಯುಕ್ತಳಾಗಲು ।
ಸನ್ಮಾನ್ಯಳೆನಿಪಳು ಸಂತತ ಸುಖದಿ ।
ಅನಂತ ರೂಪನ್ನ ಕಾಂಬುವ ಜನರೆಲ್ಲ ।
ಚಿನ್ಮಯರೆನಿಸಿ ಶುಭದಿ ಶೋಭಿಸುವರು ।
ಪನ್ನಗಾರಿ ವಾಹ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ನಿನ್ನಿಂದ ಭಕುತರು ವಿಚ್ಛಿನ್ನ ದಾರಿದ್ರರು ||೪||

ಆದಿತಾಳ

ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಸಫಲವು ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವಗೆ ಪುನರಪಿ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ ।

ಅನಾದಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಸಂಬಂಧ ನಿಮಿತ್ತ ।
ಜನ್ಮವು ಒದಗಲು ಅವಗಿಲ್ಲ ಲೇಪವು ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವನ್ನ ಸುರರೆಲ್ಲ ಮನ್ನಿಪರು।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೆ ಷಡುರಸ ಭೋಜನವು ।
ಉನ್ನತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನ್ನವೆ ನೀವೆ ನೆನಿಪ ।
ಅನ್ನಮಯ ದೇವ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯ ।
ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವಂತೆ ಅಭಿಮುಖನಾಗುವದು || ೫ ||

ಜತೆ

ನಿನ್ನ ಕಾಂಬುವದೇ ನಿತ್ತ್ಯೈಶ್ವರ್ಯವೊ ದೇವಾ ಪ್ರ ।
ಸನ್ನ ನಾಗುವದು ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ||೬||

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತವು

ಮಂಗಳವಾರದ ಸುಳಾದಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಮಿತ್ರನು ಎಂದು ನಿನ್ನ ಮನದಿ ನಂಬಿದದಕ್ಕೆ ।
ಉತ್ತಮ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದೆಯ್ಯಾ ।
ಶತ್ರುಗಳಂತೆ ನಿಂದು ಬಹಿರಂತ ರಂಗವಲ್ಲಿ ।
ಕತ್ತಲೆ ಚರರಿಗೆ ಸಹಾಯನಾಗಿ ।
ನಿತ್ಯ ದುಃಖಗಳುಣಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿದರು ।
ನೇತ್ರದಿ ನೋಡದಲೆ ಇರುವ ಬಗೆಯೋ ।
ಮಿತ್ರರ ಲಕ್ಷಣವೆ ಅಥವಾ ಶತೃತ್ವದ ಸೊಬಗೆ ।
ಎತ್ತಣದೋ ಇದನು ತೋರದೆನಗೆ ।
ಕರ್ತೃ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದೋಷ ಎಂದೆಂದು ಕೂಡದಾಗಿ ।
ನಿಸ್ತ್ರೈಗುಣ್ಯನೆಂದು ಶ್ರುತಿ ಸಾರಿತು ಸ-।
ರ್ವತ್ರ ಸಮನಾದ ಹರಿ ನೀನು ಜೀವಕಾಲ ಪ್ರ ।

ಕೃತಿ ಅನುಸರಿಸಿ ಸುಖ ದುಃಖ ।
ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಂದು ತುತ್ತು ಮಾಡಿಉಣಿಸಿ ।
ಕೀರ್ತ್ಯಾಪ ಕೀರ್ತಿಗಳಜಾದಿಗಳಿಗೆ ।
ಇತ್ತು ಪೊರೆವಿ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿನಗೆ ।
ಯುಕ್ತವಾಗದಯ್ಯಾ ದೋಷವನ್ನು ।
ಈ ತೆರವಾದ ಬಗೆಯಿಂದ ಎನ್ನ ಕರ್ಮದಂತೆ ದು।
ಷ್ಕೃತ್ಯಗಳುಂಬೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸುವೆನು ಧಾ।
ರಿತ್ರಿಒಳಗೆ ಅಶಕ್ತರಾದವರೆಲ್ಲ ।
ಶಕ್ತರಾದವ ರನ್ನ ಆಶ್ರೈಯಿಸೆ ।
ಅತ್ಯಭಿಮಾನದಿಂದ ಪೊರೆಯದಿರಲು ಅವ ।
ಕೀರ್ತಿ ಐದುವನೆಂತು ಮಾನ್ಯನಾಗಿ ತಾ-
ಪತ್ರಯ ಕಳಿಯದಿರೆ ಅನುಸಾರ ಮಾಳ್ಪದೇಕೆ ।
ಕೃತ್ತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಸುರರೊಡಿಯೊ ಮುಕ್ತಾ
ಮುಕ್ತ ರಾಶ್ರಯ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲ ದೇವ ಮಹಾನುಭಾವ || ೧ ||

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಅನಾದಿ ಕರ್ಮವನು ಅನುಭವ ಮಾಡುವದು ।
ಪ್ರಾಣಾದ್ಯಮರರಿಗೆ ತಪ್ಪುವದೇ ಎಂದು ।
ಜಾಣತನದಲಿಂದ ಜಾರಿ ಪೋಗುವದೊಳಿತೆ ।
ಶ್ರೀನಾಥ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸಾರಿದ ಜನಕೆ ।
ಅನೇಕ ಜನ್ಮದ ಪಾಪ ತಕ್ಷಣದಿಂದಲ್ಲೇವೆ ।
ವಿನಾಶವಾಗುವದೆಂದು ಶ್ರುತಿಸಾರುತಲಿದಕೋ ।
ದೀನರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಪರು ಸುರರೆಲ್ಲ ।
ಎನಗಿದ್ದ ಕರ್ಮವದು ಕ್ಷೀಣ ವೈದಿಸದಿರಲು ।
ವಿನಯದಿಂದಲಿ ನಿನಗೆ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವದೇಕೆ ।
ಪ್ರಾಣನಾಥ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ
ನೀನು ಪ್ರೀಣನಾಗುತಿರಲು ನಿಲ್ಲುವದೇ ದೋಷ|| || ೨ ||

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವೆಂಕಟನೆಂಬುವದು ವ್ಯವಹಾರ ತೋರುತಿದೆ |
ಪಂಕಜಾಕ್ಷನೆ ಇನಿತು ನಡತೆ ಇಂದ |
"ಯತ ತೋಪಿ ಹರೇಃ ಪದ ಸಂಸ್ಮರಣೆ
ಸಕಲಂಹ್ಯಗಮಾಶುಲಯಂ ವೃಜತಿ "
ಎಂಬೋಕ್ತಿಗೆ ಕಳಂಕ ಬಾರದೇನೊ ಈ ತೆರ ನುಡಿವರೆ |
ಶಂಕರ ನೆಂಬೊ ನಾಮ ನುಡಿಯಲ್ಯಾಕೆ |
ನಿಖಿಳಾ ಘೌಘ ವಿನಾಶಕ ನೆಂಬೊದೇನೋ |
ಮಂಕುಜನರ ಪಾಪ ಕಳೆಯದಿರೆ |
"ಯಂಕಾಮಯೆ ತಂತ ಮುಗ್ರಂಕೃಣೋಮಿ " ಎಂಬ |
ಬಿಂಕದ ಉಕುತಿಗೆ ಘನ್ನತ್ಯಾಕೆ |
ಸಂಕಟ ಹರ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ ನಿನಗ |
ಲಂಕಾರವಾಗದಯ್ಯಾ ಇನಿತು ನೋಡೆ ||೩||

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮವು ಕ್ಷೀಣ ವೈದಿಸದಿರಲು |
ನಾಡೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಅನಭವಿಸಲಿ ಎನ್ನೆ |
ಯೂಥವಾದ ಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪ ತಿರುಗಿದರೂ
ಗಾಢವಾದ ಕರ್ಮ ನಾಶವಾಗದು ಕೇಳೋ |
ಈಡು ಇಲ್ಲದಿಪ್ಪ ಸೌಖ್ಯದಾಯಕ ಮುಕ್ತಿ |
ಪ್ರೌಢರಾದವರಿಗೆ ದುರ್ಲಭವೆ ಸರಿ |
ರೂಢಿಯು ಜನಕಿನ್ನು ಪೇಳುವದ್ಯಾತಕೊ |
ಗೂಢಕರುಣಿ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲ ಎಂಬೋದು |
ರೂಢಿಯೆ ಸರಿ ಮತ್ತೆಯೋಗ ಎನ್ನಲ್ಯಾಕೆ || ೪ ||

ಆದಿತಾಳ

ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಒಮ್ಮೆಹರಿ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸಲು |
ಜನ್ಮಜನ್ಮದ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವೋವು |

ಅನುನಯದಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಚ್ಯುತನೆಂದು ನೆನಿಯೆ |
ಮನದಲ್ಲಿ ತೋರಿ ನೀನು ಆನಂದಬಡಿಸುವಿ |
ಘನ್ನಮಹಿಮನೆ ನಿನ್ನ ಮೂರನೆ ಖ್ಯಾಪಿ ನೆನಿಯೆ |
ಅನಾದಿಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರತಿಬಂಧ ದೂರಮಾಡಿ |
ಆನಂದಪ್ರದವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಐದಿಸುವಿ |
ಚಿನುಮಯನೆ ನಿನ್ನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾರಿ ನೆನೆಯೆ |
ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವಿ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ |
ಅನುಗಾಲ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಭಜಿಸಿದ ಭಕ್ತರಿಗೆ |
ಅನುಸಾರವಾಗಿಪ್ಪ ಅಳುಕಂದಿ ಅಳುಕಂದಿ |
ಅನುಮಾನ ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಬಲಿಯೇ ಇದಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ |
ಇನಿತು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಶೃತಿ ಸ್ಮೃತಿ ವರಲುತಿರೆ |
ಎನಗಿದ್ದ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡದಿರಲು |
ಘನವಾದ ಮಹಿಮೆಯು ಲೌಕಿಕವಾಗದೇನೊ |
ಸನಕಾದಿಮುನಿವಂದ್ಯ ಗುರುವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ |
ಮನನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೋ ಎನ್ನಯ ಬಿನ್ನಪವ || ೫ ||

ಜತೆ

ಭಕುತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬರಿದೆ ಸಥೆಯಿಂದ ಬಿನ್ನೈಸಿದೆ |
ಉಕುತಿ ಲಾಲಿಸು ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ |

ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತವು.

ಬುಧವಾರದ ಸುಳಾದಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಇಷ್ಟು ನಿರ್ದಯವ್ಯಾಕೋ ಎಲೆ ಎಲೆ ಆಪ್ತನಾದ |
ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ನಾನು ದೂರಾದವನೆ |
ಘಟ್ಟಿಮನಸಿನವ ನೀನಲ್ಲ ಎಂದಿಗೂ ಎನ್ನ ಅ-|
ದೃಷ್ಟಲಕ್ಷಣವೆಂತೊ ತಿಳಿಯದಯ್ಯಾ |

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಭಕುತ ವತ್ಸಲ ನೆಂಬೊ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಿರಿದು ಇಲ್ಲವೇನೋ ।
ಶಿಷ್ಟಜನರ ಸಂಗವರ್ಜಿತನಾಗಿ ನಿನ್ನ ।
ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸದಿಪ್ಪ ಹೀನನೆಂದು ।
ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಅಧಿಕ್ಕವಾದ ।
ದುಷ್ಟನಡತಿಯಿಂದ ಬದ್ಧನಾಹ ।
ಪ್ರೇಷ್ಟಯೋಗ್ಯವಾದ ಕಾಲವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ ।
ಎಷ್ಟು ಕಲ್ಪಗಳಿಗೆ ಭವದಲಿಂದ ।
ಸಿಷ್ಟವಾಗುವನೇನೊ ಅಭೀಷ್ಟವೈದುವನೆಂತೊ ।
ದೃಷ್ಟಿಲಿ ನೋಡದಿರೆ ಅಜಭವಾದ್ಯರು ।
ಕಷ್ಟವೈದುವರು ನಿಜಸುಖವಿಲ್ಲದಲೆ ।
ವಿಷ್ಣು ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಇನಿತು ಇರಲು ।
ಎಷ್ಟರವರಯ್ಯಾ ಮಿಕ್ಕಾದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ।
ತುಷ್ಟನಾಗಿ ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಒಲಿದು ।
ದಟ್ಟವಾದ ಕರ್ಮ ನೂಕಿ ಕಡೆಗೆ ಮಾಡಿ ।
ಪುಷ್ಟಿಗೈಸು ಜ್ಞಾನಾನಂದದಿಂದ ।
ತಟ್ಟಲೀಸದೆ ಕಲಿಬಾಧೆ ಎಂದೆಂದಿಗೆ ।
ಹೃಷ್ಟನಾಗು ಎನ್ನ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ।
ಥಿಟ್ಟ ಮೂರುತಿ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಪೊಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಜಗವಿಟ್ಟು ಸಲಹುವ ದೇವ ॥ ॥೧॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಕಾಳಿ ಸರ್ಪನು ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚಿ ಬಿಗಿಯೆ ಅವನ ।
ಕೀಳು ನಡತೆಯನ್ನು ನೋಡದಲೆ ಕರುಣದಲಿ ।
ಮೇಲಾದಾನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದಿ ಮುದದಿಂದ ।
ಫಾಲಲೋಚನ ಸುರಪ ಗುರು ಸತಿ ಭೃಗುಭೀಷ್ಮ ।
ಶೀಲ ಭಕುತರೆಲ್ಲ ಕಲಿ ಕಲ್ಮಷದಿಂದ ।

ಕಾಲನಾಮಕ ನಿನ್ನ ಬಂಧಕ-ಶಕುತಿಯಲಿ ।
ವ್ಯಾಳಿ ವ್ಯಾಳಿಗೆ ಅಪರಾಧವೆ ಮಾಡಿದರೂ ।
ಪಾಲಿಸಿದಿ ಹೊರ್ತು ಪ್ರದ್ವೇಷ ಮಾಡಿದಿಯಾ।
ಜಾಲ ಅಘವ ಮಾಡಿ ದೇಹಿ ದೇಹಿ ಎನಲು ।
ತಾಳುವರಲ್ಲದಲೆ ಛಿದ್ರಗಳೆಣಿಸುವರೆ ।
ಮೂಲ ನೀನೆ ಸುಖದುಃಖಾನುಭವಕ್ಕೆ ।
ಮೂರ್ಲೋಕಾಧಿಪ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ ನಿನ್ನ ।
ಆಳುಗಳೊಳಗೊಬ್ಬ ಅಧಮನು ನಾನೇವೆ ॥೨॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವಿದೇಶದವನಾಗಿ ಪಥದೊಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ।
ಆದರ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಭಿಡಿಯಾ ।
ಹೃದಯದೊಳು ಮರಿಯದೆ ಸ್ಮರಿಸುವನ್ನೊಮ್ಮಿಗನ್ನ ।
ಪದುಮನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಭಿಡಿಯತನಕೆ - ।
ಆದಿ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತೋರುತಿದೆ ।
ಉದಧಿ ಪೋಲುವ ದಯಪೂರ್ಣನೆಂದು ।
ಸದಮಲವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಧೇನಿಸಬೇಕೆಂತೊ ।
ವಿದೂರನೆನಿಪ ದೋಷರಾಶಿಗಳಿಗೆ ।
ಪದೋ ಪದಿಗೆ ಗುರುದ್ರೋಹಮಾಡಿದಿ ಎಂದು ಅ-।
ವಧಿ ಇಲ್ಲದಲೆ ಹಂಗಿಸುವದು ।
ಮೋದವಾಗಿ ನಿನಗೆ ತೋರುತಲಿದೆ ನಿನ್ನ ।
ಚದುರಾತನಕೆ ನಾನು ಎದುರೇನೋಡಾ ।
ಪದುಮಸಂಭವ ಮುಖ್ಯ ದಿವಿಜರು ಸ್ವತಂತ್ರದಿ ।
ಪದವಾಚಲಣದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರೆ ।
ಹೃದಯದೊಳಗೆ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಹರಿ ನಿನ್ನ ।
ಚೋದನದಂತೆ ನಡೆವ ಆವಕಾಲ ।

ಇದು ಎನ್ನ ಮಾತಲ್ಲ " ಯಥಾದಾರು ಮಯಿಯೋಷಾ " ||
ಶುದ್ಧ ಭಾಗವತೋಕ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ |
ಅದುಭೂತಬಿಂಬ ನೀನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಜೀವ ನಿನಗೆ ನೀ |
ಮುದದಿ ಮಾಡಿಸದಿಪ್ಪ ಕಾರ್ಯವೆನಗೆ |
ಒದಗಲು ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಗೆ |
ಅಧಿಕಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಬರುವದೆಂತೋ |
ಉದರಗೋಸುಗವಾಗಿ ಮಾಡಿದವನಲ್ಲ |
ಉದಯಾಸ್ತಮಾನ ಎನ್ನ ಬಳಲಿಪಾದು |
ಇದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಕರವ ಮುಗಿದು ನಮಿಪೆ |
ಪದಕೆ ಬಿದ್ದವನ ಕೂಡ ಛಲವ್ಯಾತಕೆ |
ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ |
ಸದಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಗತಿ ಎಂದು ಇಪ್ಪೆ ನೋಡಾ || ||೩||

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಬಲವಂತವಾಗಿದ್ದ ಪೂರ್ವದ ಕರ್ಮವು
ತಲೆಬಾಗಿ ಉಣಬೇಕು ಉಣದಿದ್ದರೆ ಬಿಡದು |
ಜಲಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ಇನಿತೆಂದು |
ತಿಳಿದು ಈ ದೇಹದ ಅಭಿಮಾನ ವಿದ್ದರೂ |
ತಲೆದೂಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲಾಗಿ ಎನ್ನಿಂದ |
ವಲ್ಲೆನೆಂದರು ಬಿಡದು ಎಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕರನ್ನ |
ನಳಿನಾಕ್ಷ ನೀನೆವೆ ಘನಕರುಣವ ಮಾಡಿ |
ವಿಲಯಗೈಸುವ ಉಪಾಯುಗಳಿಂದಲಿ |
ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಪಾಪರಾಶಿಗಳನ್ನು |
ಸಲೆ ಇಂದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು |
ಕುಲಪಾವನ ನೀನೆ ಪೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ |
ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಯಿನ್ನು ಬಳಲಿಪದ್ಯಾತಕ್ಕೆ |

ಮಲತ ಮಲ್ಲರ ಗಂಡ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ |
ಖಳದರ್ಪ ಭಂಜನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೋಡೋದು || ||೪||

ಆದಿತಾಳ

ಅನುಭವದಿಂದ ಇದು ತೀರಿಪೆನೆಂದೆನೆ |
ವನಜ ಭವಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಎನ್ನಿಂದಾಹದಲ್ಲ |
ಸನಕಾದಿ ಮುನಿವಂದ್ಯ ನೀನೇವೆ ದಯದಿಂದ |
ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಪುದು ಆಲಸ್ಯಮಾಡದಲೆ |
ತೃಣದಿಂದ ಸಾಸಿರ ಹಣವನ್ನು ತೀರಿದಂತೆ |
ಶೋಷಲು ಬೇಡ ಇನ್ನು ಅಪರಾಧ ಮೊನೆ ಮಾಡಿ |
ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ ಇದು ಬೆಳಿಸುವದುಚಿತವೆ |
ಮುನಿಮನ ಮಂದಿರ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ |
ನಿನ್ನವನೆಂದರೆ ಎನಗಾವ ದೋಷ ಉಂಟು ||೫||

ಜತೆ

ಅಹಿತ ಮಾಡುವನಲ್ಲ ಭಕುತರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ |
ಲೋಹಿತಾಕ್ಷ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯ ||೬||

✻ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತವು ✻

ಗುರುವಾರದ ಸುಳಾದಿ :-

ಧ್ರುವತಾಳ

ಘನವಯಾಸಿಧಿಯಾದ ಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ನಿಮ್ಮ |
ವನಜ ಪಾದಯುಗಕೆ ನಮೊ ನಮೊ |
ಜನುಮಾರಭ್ಯವಾಗಿ ಆಭಿನಮಿಸದಲಿಪ್ಪ |
ಮನುಜನ ಅಪರಾಧ ವೆಣಿಸದಲೆ |
ವನಧಿ ಪೋಲುವ ಕರುಣಿ ಗೋವತ್ಸ ನ್ಯಾಯದಿಂದ |
ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಬಂದು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ |

ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳ ಮನನಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ |
ಇನಕೋಟಿ ಭಾಸ ವೇದೇಶ ಪ್ರಮೋದತೀರ್ಥ |
ಮುನಿಗಳಿಂದಲಿ ಕೂಡಿ ಸಂದರುಶನವಿತ್ತು |
ವಿನಯೋಕ್ತಿಗಳ ನುಡಿದ ಕೃತ್ಯದಿಂದ |
ಆನಂದವಾಯಿತು ಅಘದೂರನಾದೆನಿಂದು |
ದನುಜಾರಿ ಭಕುತರ ಮಣಿಯೆ ಗುಣಿಯೆ |
ಎಣೆಗಾಣೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣಕ್ಕೆ |
ಅನುಪಮ ಮಹಿಮನೆ ಅನಿಳ ಪ್ರಿಯಾ |
ಗುಣಗಣ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲ ನಿಮ್ಮ |
ಘನವಾದ ಬಲದಿ ಎನಗೆ ಸುಳಿದ ನಿಂದು ||೧||

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸುಖತೀರ್ಥರ ಮತವೆಂದ್ಯಂಬಾಧ್ವಜವನ್ನು |
ವಿಖನ ಸಾಂಡದ ಮಧ್ಯ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮೆರೆಯೆ |
ಪಖರಹಿತವಾದ ಪಕ್ಷಿಯು ತನ್ನಯ |
ಪಖ ಚಿಹ್ನಿಯ ಜನಿತ ಮಾರುತನಿಂದಲಿ ಧ್ವಜವ |
ಪ್ರಕಟದಿ ಚರಿಸುವ ಯತ್ನದಿದಂಲಿ ದುರುಳ |
ಸಕುಟಿಲರಾದ ಆ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ |
ಮುಖರೆಲ್ಲರು ಬರಲು ಅಮಿಸ್ಥಿತ ನಿಶ್ಚಯದಿ |
ಮುಖಶತಜ ನೆನೆಪ ಜಯರಾಯಾಚಾರ್ಯ |
ಪ್ರಕಟ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂಬ ಪಾಶಗಳಿಂದಲ್ಲಿ |
ಮುಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಬಿಗಿದು ವೀರಧ್ವನಿಯ ಗೈಯೆ |
ಉಕುತಿಗೆ ನಿಲ್ಲದಲೆ ಮೊಲದಂತೆ ಜರಿದು |
ದಿಕ್ಕು ವಿದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪಲಾಯನರಾಗಿ |
ತ್ಯಕತ ಲಜ್ಜೆಯಲಿಂದ ಹತವಾಶೇಷ್ಯ |
ಸಾಕುಂಠಿತವಾದ ಬಲವೀರ್ಯನು ಮೇರು |
ಶಿಖರ ಪೆತ್ತುವೆನೆಂಬೊ ಸಹಸದಂದಲಿ |

ವಿಕಟ ಮತಿಯುಕ್ತ ದುರುಳರು ರೋಷದಲಿ ಕು |
ಯುಃಕತಿಗಳಿಂದಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ ಬರಲು |
ಲಕುಮಿಪತಿಯ ನೇಮ ತಿಳಿದ ಪ್ರೌಢನೀನು |
ಈ ಖಂಡದಿ ಬಂದು ದ್ವಿ ಜನ್ಮವ ಧರಿಸಿ |
ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ನ್ಯಾಯಾಮೃತವನ್ನು |
ತರ್ಕತಾಂಡವ ಚಂದ್ರಿಕ ಪರಿಮಳ ಮೊದಲಾದ |
ಮಿಕ್ಕಾದ ಗ್ರಥವೆಂತೆಂಬ ವಜ್ರದಲಿ ದು |
ರುಕುತಿಳೆಂಬಂಥ ಗಿರಿಗಳ ಛೇದಿಸಿ |
ಈ ಕುಂಭಿಣಿ ಮಧ್ಯ ಪ್ರತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮೆರದೆ |
ಭಕುತರಾಗ್ರೇಸರನೆ ಭೂ ವಿಭುದರ ಪ್ರೀಯ್ಯಾ |
ನಖ ಶಿಖ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲ ನಿಮ್ಮ |
ಭಕುತಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ಇತ್ತಿಹ ಕೀರ್ತಿಯನು || ೨ ||

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಜನರು ಕಲಿ ಕಲ್ಮಷದಲಿಂದ |
ಬಲವಂತವಾದ ತ್ರಿವಿಧ ತಾಪಗಳನ್ನು |
ವಿಲಯಗೈಸುವ ಉಪಾಯವ ನರಿಯದೆ |
ಮಲಯುಕ್ತವಾದ ಭವಶರಧಿಯಲ್ಲಿ |
ನೆಲೆಯಾಗಿ ಮಗ್ನರಾಗಿ ನಿವೃತ್ತಿವರ್ತ್ಮವನ್ನು |
ತಿಳಿಯದಲೆ ದುಃಖಬಡುವ ಸುಜನಾ |
ವಳಿಗೆ ತಾರಕನಾಗಿ ಈ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ |
ನಿಲಯವಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಅನ್ಯಕೃತ್ಯಗಳಿಲ್ಲ |
ನಳಿನ ಸಂಭವ ಜನಕ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ನಿನಗೆ |
ಒಲಿದಿಪ್ಪಾದಿಕಾಧಿಕವಾಗಿ ಬಿಡದೆ || ೩ ||

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ ಸೊಬಗಿನ ತೆರದಂತೆ ।
ಯೋಚನೆಯಾತಕ್ಕೆನ್ನನು ಉದ್ಧರಿಸದಕ್ಕೆ ।
ಉಚ್ಚ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಬಲವೀರ್ಯನು ನೀನು ।
ನೀಚವಾದ ದೇಹ ಧಾರಣವನು ಮಾಡಿ ಅ-।
ನುಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಕಾಮ ಕ್ರೋಧಂಗಳು ।
ಅಚರಣೆಯ ಮಾಳ್ಪ ಅಧಮನಾದವ ನಾನು ।
ಸುಚರಿತ್ರನಾಗಿ ಶುಚಿಯಾದ ಮನುಜಂಗೆ
ನೀಚ ಅಶುಚಿಯಾದ ನರನು ಅಧಿಕ ನೆಂತೊ ।
ಭೂಚಕ್ರದಲಿ ಅವರ ದೇಹ ತೆತ್ತವನಾಗಿ ।
ಆಚರಿಸದೆ ಬಲು ಹೀನ ಕೃತ್ಯಂಗಳು ।
ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸೊಬಗು ನೋಡದಲೆ ।
ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕ-ಮಾಡಿ ವಿ ।
ಮೋಚನ ಮಾಡುವದು ಭವಬಂಧದಲಿಂದ ।
ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಪಾಣಿ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ।
ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಯೋಗವ ಬೋಧಿಸು ॥೪॥

ಆದಿತಾಳ

ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ನಿಮ್ಮ ಭಕುತಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ।
ಹರಿತನ್ನ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ನಿಂದು ।
ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಖವಿತ್ತು ।
ಪರಿಪರಿ ಕೀರ್ತಿಗಳು ತಂದೀವ ನಿಮಗಿಂದು ।
ಪರಮಾರ್ತನಾಗಿ ತವಪಾದ ಸಾರಿದೆನು ।
ದೂರ ನೋಡದಲೆ ಕರುಣ ಮಾಡಿ ವೇಗ ।
ಸುರರಿತ್ತ ಶಾಪದಿಂದ ಕಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಎನ್ನ ಹೃ ।

ತ್ಸರಸಿಜದಲ್ಲಿ ಹರಿಪ್ರೊಳೆವಂತೆ ಮಾಡುವದು ।
ಪರಮ ಕೃಪಾನಿಧೆ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ।
ಶರಣರ ಅಭಿಮಾನಿ ಔದಾರ್ಯ ಗುಣಮಣಿ ॥೫॥

ಜತೆ

ಗುರು ಕುಲ ತಿಲಕನೆ ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರಾಖ್ಯ ।
ಸುರಕಲ್ಪತರು ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ॥

★ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತವು ★

ಶುಕ್ರವಾರದ ಸುಳಾದಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಇಂದು ಮುಖಿಯೆ ನಿನ್ನ ಸಂದರುಶನದಿಂದಾ ।
ನಂದವಾಯಿತು ಅರವಿಂದ ನಯನೆ ।
ಅಂದಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದಾಭರಣದಿಂದ ।
ಸುಂದರವಾದ ರೂಪದಿಂದ ಬಂದು ।
ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದರಿಂದ ।
ಬೆಂದು ಪೋದವೆನ್ನ ತ್ರಿವಿಧ ತಾಪ ।
ಇಂದಿರೆ ಈ ರೂಪದಿಂದ ತೋರಿದಳು ।
ಬಂಧುನೆನಿಸಿಪ ಲೋಕ ಗುರು ಸತಿಯೊ ।
ಕಂದುಕಂಧರ ನಾದ ದೇವನ್ನ ರಾಣಿಯೊ ।
ಇಂದ್ರಾಣಿ ಮೊದಲಾದ ಜನರೊರ್ವಳೊ !
ಮಂದಾಕಿನಿಯೊ ಇದರೊಳೊಂದರಿಯೆ ಕರುಣ ।
ಸಿಂಧುವೆ ನಿನ್ನ ಪದಕೆ ನಮೊ ನಮೊ ।
ಮಂದರ್ಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹವನ್ನು ।
ಪೊಂದಿಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ।
ಅಂದವಾದ ರೂಪ ಕ್ರಿಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ।

ವಂದಿಸಿ ವರಗಳು ಬೇಡಲಿಲ್ಲ |
ಇಂದಿರೆ ರಮಣನ ಬಂಧಕ ಶಕುತಿಯು |
ಮಂದನಾದವ ನಾನು ಮೀರುವೆನೇ |
ಕಂದನ ಅಪರಾಧ ವೆಣಿಸದಲೆ ನೀನು |
ಅಂದವಚನವನ್ನು ಸತ್ಯಮಾಡಿ |
ಬಂಧು ನೆನಿಸಿಕೊಂಬ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ |
ಎಂದೆಂದಗಲದಲಿಪ್ಪ ವರವನೀಡು || ೧ ||

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಸಾನುರಾಗದಿ ಎನ್ನ ಸಾಮಿಪ್ಯವ ನೈದಿ |
ಪಾಣಿದ್ವಯದಲಿ ವೇಣಿ ಸ್ಪರಿಶ ಮಾಡಿ |
ಏನು ಬೇಡುವೆ ಬೇಡು ನೀಡುವೆನೆಂತೆಂದು |
ವಾಣಿ ಇಂದಲಿ ನುಡಿದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ದಕ್ಕೆ |
ಮಾನುಷಾನ್ನ ಜನಿತ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ |
ಜ್ಞಾನಸಿಧಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪದದ್ವಂದ್ವಕೆ ನಮಿಸಿ
ಮಾನಸಿನಾಪೇಕ್ಷೆ ವಿವರಿಸಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ |
ಪೂರ್ಣ ಮಾಡು ಎಂದು ವರಗಳ ಬೇಡದಲೆ |
ಹೀನ ಮನೋಭಾವ ಮಾಡಿದೆ ಹೇ ಜನನಿ |
ಧೇನುವಿಗೆ ವತ್ಸ ಮಾಡಿದ ಅಪಚಾರ |
ತಾನೆಣಿಸಿ ಅದರ ಸಾಕದೆ ಬಿಡುವುದೆ |
ಮಾನಸಿಧಿಯೆ ಎನ್ನ ಅನುಚಿತವೆಣಿಸದಲೆ |
ಏನು ಬೇಡಿದ ವರವ ನೀಡುವೆನೆಂತೆಂದ |
ವಾಣಿ ಸತ್ಯ ಮಾಡು ಅನ್ಯಾವಧಾನದಲಿ |
ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯನ |
ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು ನಿನ್ನ || ೨ ||

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಿಂದ ಧನ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತು |
ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಬಂದು ಒದಗುತಿರೆ |
ಇನ್ನಿದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಪೊದಿಲ್ಲ |
ಬಿನ್ನಪವನು ಉಂಟು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು |
ಅನಂತ ಜನುಮದ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ |
ಘನ್ನಮಹಿಮನಾದ ಪುರುಷನೋರ್ವ |
ಕ್ಷಣವಗಲದಲಿಪ್ಪ ಆಪ್ತನಾದವನೆನಿಸಿ |
ಎನ್ನ ವಿರಹಿತವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು |
ಕಂಣಲಿ ನೋಡಲಾರೆನೆಂದು ನುಡಿದವನ್ನ |
ಎನ್ನ ದುರ್ಭಗದಿಂದ ಅಗಲಿ ನಾನಾ |
ಬನ್ನ ಬಡುತಲಿಪ್ಪೆ ನಿಮಿಷ ಒಂದ್ಯುಗವಾಗಿ |
ಮನ್ನಿಸಿ ಮನಕ ತಂದು ಪೂರ್ವದಂತೆ |
ಮನ್ಮನದಲಿ ತೋರೊ ವ್ಯವಧಾನ ಮಾಡದಲೆ |
ಇನ್ನಿದೆ ಬೇಡುವೆ ಜನ್ನನಿಯೇ |
ನಿನ್ನಿಂದ ನುಡಿದಂಥ ವಾಕ್ಯ ಸಫಲಮಾಡಿ |
ಮನ್ಮನೋರಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡು ಆ-|
ಪನ್ನರ ರಕ್ಷಿಸುವ ಬಿರಿದು ನಿನಗೆ ಉಂಟು |
ಸನ್ನುತಿಸಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ಗುಣ ನಿಧಿಯೇ |
ಪನ್ನಂಗ ತಲ್ಪ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ |
ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವ ವಹಿಪ ಸರ್ವಕಾಲ || ೩ ||

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಕರಣಗಳಲಿ ಹರಿವ್ಯಾಪಕನೆಂತೆಂಬ |
ಪರಿಯನ್ನು ತಿಳಿದಿಪ್ಪ ನರನುಡಿದ ವಾಕ್ಯ |
ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಮೊದಲಾದ ಸುರರು ಸಹಿತನಾದ |

ಸಿರಿಪತಿ ವಹಿಸುವನೆಂದು ಪೇಳುತಲಿರೆ |
ಕರುಣ ಮುನಿಗಳಾದ ಸುರರಿತ್ತ ವರಗಳ |
ಹರಿಸತ್ಯ ಮಾಡುವನೆಂಬದಚ್ಚರವೇನೋ |
ಶರಣನ್ನ ಮನೋರಥ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ |
ಕೊರತೆ ನಿನಗಾವದು ಕೋಮಲಾಂಗಿಯೆ ನಿನ್ನ |
ಚರಣದ್ವಂದ್ವಕೆ ನಮಿಸಿ ಶರಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವೆ |
ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಈ ವರವನ್ನೆ ಪಾಲಿಸು |
ಸುರಪಕ್ಷಪಾಲ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲ ನಿಮ್ಮ |
ಕರವಶವಾಗಿಪ್ಪ ಆವಾವ ಕಾಲದಲಿ ॥ ೪ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಆವಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿಸಿದೆನೋ ನಿನ್ನ |
ಆವಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ವರವು |
ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವಾದ ಜನುಮದಲೊಮ್ಮೆಗನ್ನ |
ದೇವಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸಾರಿದವನಲ್ಲಿ |
ಗೋವತ್ಸನ್ಯಾಯದಿಂದ ನಿನಗೆ ನೀನು ಬಂದು |
ಆವದು ಬೇಡಿದ ವರಗಳ ನೀವೆನೆಂದು |
ಸುವಾಣಿಯಿಂದ ಎನ್ನ ಆದರಿಸಿದಿ ನಿನ್ನ |
ಔದಾರ್ಯ ತನಕಿನ್ನು ಆವದಾವದು ಸಮ |
ಶ್ರೀ ವತ್ಸಲಾಂಛನ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ |
ಭಾವದಿಂದಲಿ ನೋಳ್ಪ ಭಾಗ್ಯವೇ ಪಾಲಿಸೇ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ

ನಿನ್ನ ದರುಶನದಿಂದ ಅನಿಷ್ಟವನು ನಾಶ |
ಘನ್ನ ಇಷ್ಟರೂಪ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲಪ್ರಾಪ್ತ ॥ ೬ ॥

★ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತವು. ★

ಶನಿವಾರದ ಸುಳಾದಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

ಘನದಯಾನಿಧಿಯಾದ ಪವನರಾಯನೆ ನಮೊ |
ಪುನರಪಿ ನಮೋ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸರಸಿರುಹಕೆ |
ಮಣಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ನೀನೇವೆ ಗತಿ ಎಂದು |
ನಿನಗಿಂತ ಹಿತರಾರು ಜೀವನಕೆ !
ಸನಕಾದಿ ವಂದ್ಯನ್ನ ಆಜ್ಞಾದಿಂದಲಿ ಪರಮ |
ಅಣುರೂಪಗಳಿಂದ ನಿಂದು ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ |
ಮನಸಿಜ ವೈರಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯಲೊಶವೆ |
ಹೀನಮನಸಿನಿಂದ ಬದ್ಧನಾದನ ನಾನು |
ಗುಣರೂಪಕ್ರಿಯೆಗಳ ವಿದಿತನೇನೋ |
ತನುವಿನೊಳಗೆ ಮೂರು ಕೋಟ್ಯಧಿಕ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು |
ಎನಿಪ ಸಾಸಿರ ರೂಪದಿಂದ ಸತಿಯ ಸಹಿತ |
ತೃಣ ಮೊದಲಾದ ಜೀವ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾಲಕರ್ಮ |
ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳನೆ ಮಾಡಿ |
ಅನಿಮಿತ್ತ ಭಾಂಧವನೆನಿಪ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ |
ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು ನೀನೆ ಇತ್ತು |
ಮನದಲ್ಲಿ ಹರಿರೂಪ ಸಂವರ್ಶನವಿತ್ತು |
ಘನಿಭೂತವಾದ ಆನಂದದಿಂದ !
ವಿನಯದಿಂದಲಿ ಪೊರೆವ ಉಪಕಾರ |
ವನು ಸ್ಮರಿಸಲಾಪಿನೆ ಎಂದೆಂದಿಗೆ ಗುಣ ನಿಧಿಯೆ |
ಇನಕೋಟಿ ತೇಜ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯ
ಇನಿತು ನಿನ್ನೊಳು ಲೀಲೆ ಮಾಡುವ ಆವಕಾಲ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

ಮಿನುಗುವ ಕಂಠದಲಿ ಎರಡು ದಳದ ಕಮಲ |
ಕರ್ಣಿಕ-ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತಿ ಸಹಿತಲಿದ್ದು |

ವನಜಾಸನ ವಿಡಿದು ತೃಣ ಜೀವರ ತನಕ ।
ತನುಗಳಿಗೆ ವಿಹಿತವಾದ/ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ।
ನೀನೇವೆ ಮಾಡಿ ಅವರವರಿಗೆ ಕೀರ್ತಿ ।
ಘನತೆಯನೆ ಇತ್ತು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದಲೆ ।
ಮನುಜಾಧಮರಿಗೆ ಮಾಯವ ಮಸಗಿಸಿ ।
ಕೊನೆಗುಣದವರನ್ನ ನಿತ್ಯ ದುಃಖಗಳಿಂದ ।
ದಣಿಸುವಿ ಪ್ರಾಂತದಲಿ ಕಡೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲಾದೆ ।
ದನುಜ ಮರ್ದನ ಗುರುವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ನಿನಗಿತ್ತನು ಈ ಪರಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಹಿಮೆಯನು || ।೨||

ರೂಪಕತಾಳ

ನಾಶಿಕ ಎಡದಲ್ಲಿ ಭಾರತಿ ತಾ ನಧೋ ।
ಶ್ವಾಸ ಬಿಡಿಸುವಳು ನಿನ್ನಾಜ್ಞದಿ ।
ನಾಶಿಕ ಬಲದಲ್ಲಿ ಈಶನಾಜ್ಞದಿ ಊರ್ಧ್ವ ।
ಶ್ವಾಸಬಿಡಿಸಿ ಪೊರೆವಿ ಜೀವರನ್ನು ।
ತಾಸಿಕೊಂಭೈನೂರು ಕ್ರಮದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ।
ಸಾಸಿರ ದಾರುಶತ ದಿನ ಒಂದರಲಿ ।
ಭೂಶಬ್ದದಿಂದಲ್ಲಿ ಹರಿಯನ್ನೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ।
ಆಶೀತಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಿಗೆ ।
ಲೇಸು ಮಿಶ್ರಗಳಿತ್ತು ಅದರಂತೆ ನಿರ್ದೇಶ ।
ವಾಸ ಗೈಸುವಿ ನೀನೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ।
ಈ ಸುಜ್ಞಾನವೆ ತಿಳಿದು ಪಾಸನೆ ಮಾಳ್ಪರಿಗೆ ।
ಶ್ವಾಸ ಮಂತ್ರದ ಪುಣ್ಯ ಶೇಷವೀವಿ ।
ಕಾಶಿನಿಂದಲಿ ಕೋಟಿದ್ರವ್ಯ ಪ್ರಾಪುತದಂತೆ ।

ವಾಸುದೇವನು ಇದಕೆ ತುಷ್ಟನಾಗಿ ।
ಈ ಶರೀರದಿ ಪೊಳೆದು ಕ್ಲೇಶವ ಪರಿಹರಿಪ ।
ಈ ಸಂಜ್ಞದಿಂದಲ್ಲಿ ದಿವಿಜರೆಲ್ಲ ।
ದಾಸರಾಗಿಹರಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ಬಿಡದೆ ।
ಕ್ಲೇಶಾನಂದಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಧೀನ ।
ದೇಶಕಾಲ ಪೂರ್ಣ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಭಾಸುರ ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನಿಂದ ನೀವ ||೩||

ಝುಂಪಿತಾಳ

ಪಂಚದ್ವಾರಗಳಿಂದ ಪಂಚವಪುಷಗಳಿಂದ ।
ಪಂಚರೂಪನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಳ್ಪ ನಿನ್ನ ।
ಪಂಚಮುಖ ಮೊದಲಾದ ಮರರೆಲ್ಲರು ನಿ ।
ಶ್ಚಂಚಲದಿ ಭಜಿಸುತಿರೆ ಅವರವರ ।
ವಾಂಛಿತಗಳ ನಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ದ್ವಿ ।
ಪಂಚಕರಣಕೆ ಮುಖ್ಯ ಮಾನಿ ನೀನೆ ।
ಪಂಚರೂಪಗಳಿಂದ ಪಂಚಾಗ್ನಿಗತನಾಗಿ ।
ಪಂಚವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಳ್ಪದೇವ ।
ಪಂಚ ಪರ್ವದಲಿಪ್ಪ ಪಂಚ ಪಂಚಮರರು ।
ಸಂಚರಿಸುವರಯ್ಯಾ ನಿನ್ನಿಂದಲಿ ।
ಪಂಚ ಭೇದಗಳರುಹಿ ಶುದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಪ್ರ ।
ಪಂಚ ಸಲಹಿದ ವಿಮಲ ಉಪಕಾರಿಯೆ ನಿ ।
ಷ್ಕಿಂಚನರ ಪ್ರಿಯ ಗುರುವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯನ ।
ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಎನ್ನ ಮನದಿ ನಿಲಿಸು ||೪||

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ದಳ ಅಷ್ಟಉಳ್ಳ ರಕ್ತಾಂಬುಜದ ಮಧ್ಯ ।
ಪೊಳೆವ ಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ।
ಮೂಲೇಶನ ಪಾದ ಪಂಕಜದಲಿ ನಿಂದು ।
ಸಲೆ ಭಕುತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುವ ನಿನ್ನ ಚರಣ ।
ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಯಿಪ್ಪನಾಗಿ ।
ಸ್ಥಳವ ಸೇರಿಪ ಭಾರ ನಿನ್ನದಯ್ಯಾ ।
ಒಲ್ಲೆನೆಂದರೆ ಬಿಡದು ಭಕುತರ ಅಭಿಮಾನ ।
ಒಲಿದು ಪಾಲಿಸಬೇಕು ಘನ ಮಹಿಮಾ ।
ಖಳದರ್ಪ ಭಂಜನ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಒಲಿವ ನಿನ್ನಯ ಕೃಪೆಗೆ ವಿಮಲ ಚರಿತ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

ಜಾಗ್ರತ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೀನೆ ।
ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ಜೀವನ ಪಾಲಿಸಿ ।
ಭಾಗತ್ರಯದಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವಿ ।
ನಾಗಭೂಷಣಾದಿ ಸುರರಿಗೆ ಜೀವನ ।
ಸಾಗರ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತ ।
ನಾಗರಾಜನ ಅಂಗುಟದಿ ಮೀಟಿದ ಶಕ್ತ ।
ಯುಗಾದಿಕೃತುನಾಮ ಗುರ-ವಿಜಯ ವಿಠಲರೇಯನ ।
ಯೋ[illegible]ವ ಪಾಲಿಸಿ ಭವದೂರ ಮಾಡೋದು ॥ ೬ ॥

ಆದಿತಾಳ

ಅಸುರರ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಭಕುತರಿಗಿತ್ತವರ ।
ಅಸಮೀಚಿನ ಕರ್ಮ ದನುಜರಿಗುಣಿಸುವಿ ।
ಈಶನೆ ಗತಿಯೆಂದು ನೆರೆನಂಬಿದವರಿಗೆ ।
ಸುಸಮೀಚೀನವಾದ ಮೊದಗಳೀವಿ ನಿತ್ಯ ।
ವಸುಧಿಯ ಭಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ತ್ರಿಕೋಟಿಯ ।
ಸುಶರೀರಗಳಿಂದ ಬಹಿರಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿ ।
ಸಕಲ ಭೂತ ಹೃತ್ಕಮಲದಲಿ ನಿಂದು ।
ಬಿಸಜಜಾಂಡವನ್ನು ಪೊರೆವ ಕರುಣಿ ನೀನು ।
ಅಸಮನೆನಿಪ ಗುರು ವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ವಶವಾಗುವನು ನಿನ್ನ ಕರುಣದಿ ಆವಕಾಲ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ

ಹರಿಯ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಆವಾಸನೆನಿಸುವಿ ।
ಗುರುವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲನ್ನ ಸುಪ್ರೀತ ಘನದೂತ ॥ ೮ ॥

★ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತವು ★

ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ಗೀತಾ ಸುಳಾದಿ

ಧ್ರುವತಾಳ

"ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವಮುತ್ತಿಷ್ಟ ಯಶೋಲಭಸ್ವ
ಜಿತ್ವಾಶತ್ರೂನ್ ಭುಂಕ್ಷ್ವ ರಾಜ್ಯಂ ಸಮೃದ್ಧಂ ।
ಮಯೈವೇತೇ ನಿಹತಾಃ ಪೂರ್ವಮೇವ ।
ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರಂ ಭವ ಸವ್ಯ ಸಾಚಿನ್ ।
ಎನ್ನಿಂದ ಆದಕೃತ್ಯ ಅವಜ್ಞಮಾಡದಲೆ ।
ಉತ್ತರವ ಪೇಳುವದು ।
ಭಾವಾಭಿಜನ್ಯವಾದ ಅಹಂಕಾರವಾದರೂ ।
ಶ್ರೀವರ ನಿನ್ನಿಂದೇ ಪುಟ್ಟಿತೆನಗೆ ;
ಪಾವನ ಮಹಿಮಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠರೇಯ ।
ಆವಪರಾಧ ಉಂಟು ತಿಳಿಸಿ ಪೇಳೊ ॥೧॥

ಮಟ್ಟತಾಳ

" ದ್ರೋಣಂಚ ಭೀಷ್ಮಂಚ ಜಯದ್ರಥಂಚ
ಕರ್ಣಂ ತಥಾನ್ಯಾನಪಿ ಯೋಧ ವೀರಾನ್
ಮಯಾ ಹತಾಂ ಸ್ತ್ವಂ ಜಹಿಮಾವ್ಯತಿಷ್ಠಾಃ ।
ಯುದ್ಧ್ಯಸ್ವ ಜೇತಾಸಿರಣೇಸಪತ್ನಾನ್ । "
ಪ್ರಾಣನಾಥನೆ ಗುರುವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ ।
ಎನಗಾವದು ಕೃತ್ಯ ಇದರೊಳಗೆ ॥ ೨ ॥

ತ್ರಿವಿಡಿತಾಳ

ವೀರನಾದವ ಒಂದು ಕರಗಸ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಧರಿಸಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹನನಮಾಡೆ ।
ಪರಿಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಘನತಿಯು ಪುರಷಗಲ್ಲದೆ ಜಡ
ಕರಗಸಕೆ ಕೀರ್ತಿ ಬರುವದೆಂತೊ ।
ತುರಗ ಬಿಗಿದ ರಥ ಗಮನಾ ಗಮನದಿಂದ ।
ಪರಿಖ್ಯಾತ ಪೈದಿದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ।
ತುರಗ ಶ್ರೇಷ್ಠಕೆ ಹೊರತು ಜಡಕೆ ಬರುವದುಂಟೆ ಈ ।
ತೆರದಿಬರುವದಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ಕೀರ್ತಿ ।
ಹರಿ ನೀ ಒಲಿದು ಎನ್ನ ನಾಮರೂಪವ ಧರಿಸಿ ।
ಧರಣಿಭಾರವ ನಿಳುಹಿ ಮೆರೆದ ದೇವಾ ।
" ಯಯೇನಂ ವೇತ್ತಿ ಹಂತಾರಂ ।
ಯಶ್ಚೈನಂ ಮನ್ಯತೇಹತಂ ।
ಉಭೌತೌ ನವಿಜಾ ನೀತೌ ।
ನಾಯಂಹಂತಿನ ಹನ್ಯತೆ ॥
ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ಗುರುವಿಜಯ ವಿಠ್ಠರೇಯ ।
ಹರಣ ಮಾಡುವ ಕರ್ತು ನೀನೆ ದೇವಾ ॥ ೩ ॥

ಅಟ್ಟತಾಳ

" ನಜಾಯತೇಮ್ರಿಯತೇವಾ ಕದಾಚಿನ್ |
ನಾಯಂಭೂತ್ವಾಭವಿತಾವಾ ನಭೂಯಃ |
ಅಜೋ ನಿತ್ಯಃ ಶಾಶ್ವತೋಽಯಂ ಪುರಾಣೋ |
ನಹನ್ಯತೆ ಹನ್ಯಮಾನೇ ಶರೀರೇ | "
ವಿಜಯಸಾರಥಿ ಗುರುವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ |
ಸೋಜಿಗವೆ ಸರಿ ಎನ್ನಾಪರಾಧವಾ || ೪ ||

ಆದಿತಾಳ

" ಲೇಲಿಹ್ಯಸೇಗ್ರ ಸಮಾನಃ ಸಮಂತಾತ್ |
ಲೋಕಾನ್ ಸಮಸ್ತಾನ್ ವದನೈರ್ಜ್ವಲದ್ಭಿಃ |
ತೇಜೋಭಿರಾಪೂರ್ಯ ಜಗತ್ ಸಮಗ್ರಂ |
ಭಾಸಸ್ತವೋಗ್ರಾಃ ಪ್ರತಪಂತಿ ವಿಷ್ಣೋ | "
ಬಾಲಾರ್ಕಕೋಟಿ ಪ್ರಭು ಗುರುವಿಜಯ ವಿಠ್ಠಲರೇಯ |
ಆಲೋಚಿಸದರೂ ಎನಗಿಲ್ಲಪರಾಧವಾ || ೫ ||

ಜತೆ

ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತ್ವಂಬ್ರಹ್ಮನಾಮಾಸಾ ರುದ್ರಸ್ತ್ವಂ ರುದ್ರನಾಮಾ |
ಎಮ್ಮ ನಾಮವು ನೀನೇ ಗುರು ವಿಜಯವಿಠ್ಠಲರೇಯಾ ||

★ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಿತವು ★